

Izbija vsak četrtak
in velja s poštnino
vred in v Mariboru
s pošiljanjem na doma
za celo leto K 4.—
za pol leta „ 2.—
za tretje leta „ 1.—

Letočinina se pošilja
upravitelstvu v tiskarni
sr. Cirila, koroške
ulice št. 5. List se
pošilja do odpovedi.

Deložniki katol. tis-
kovnega društva do-
birajo list brez po-
sobne naročnine.

SLOVENSKI

GOSPODAR.

List ljudstvu v pouk in zabavo.

Posamezni listi dob-
se v tiskarni in pri
gospodu Novak-u na
velikem trgu po 10 h.

Rokopisi se ne vra-
čajo, neplačani listi
se ne sprejemajo.

Za oznanila se plačuje
od navadne vrstice,
če se natisne enkrat,
po 15 h, dvakrat 25 h,
trikrat 35 h.

Inserati se sprejemajo
do srede popoldne.

Štev. 29.

V Mariboru, dne 16. julija 1903.

Tečaj XXXVII.

Drugi mladeniški shod.

Slovesno se je razlegal zadnje nedeljo, dne 12. t. mes. glas trojiških zvonov daleč na okoli po Slovenskih goricah ter pozdravljal nenavadne vrste božjepotnikov. Mnogo različnih procesij je že videla Sv. Trojica, a takih še ne, kakoršne so se vile zadnje nedeljo po hribčku proti veliki in krasni romarski cerkvi. Mladeniči in le mladeniči, lepe rasti, krepke postave, jasnih obrazov, s katerih jim sije veselje in navdušenost! Skoro vsi imajo pripete svetinjice Marijine družbe, marsikateri se ponaša tudi z vojaško kolajno na rdečem traku. Začuden, a vendar dostojno opazujejo trojiški nemškutarji prihajajoče množice. S cerkve in s poslopja slovenskega trgovca Friša plapolajo zastave v pozdrav. Vrli trojiški mladeniči so pristržno sprejemali prihajajoče romarje. Vse župnije Slov. goric, od Maribora do Ljutomera, od Sv. Urbana do Marije Snežne, vse so častno zastopane. Srce je človeku utripalo notranje radosti, ko je gledal to mnogoštevilno armado zavednih slovenskih mladeničev! Bilo jih je nad 1500. To je število, ki mora vsakega napolniti s spoštovanjem do sijajnih uspehov mladeniškega gibanja!

Slavnost v cerkvi.

Dubkoma je bila napolnjena prostorna trojiška cerkev mladih božjepotnikov. Niti najmanjšega prostorčka ni bilo prostega. Cerkevni govor je imel č. g. Fr. Muršič, župnik framski. Mladeniči so cvet katol. cerkve. Razkladal jim je duhovno navodilo: Jezus in Marija naj bo vaša tovaršija! Opominjal jih

je s povzdignjenim glasom, naj ljubijo in spo-
stujejo svoje drage stariše. Navduševal jih je
za vstop v Marijine družbe. Na Kranjskem
je že 15.000 mladeničev in 21.000 mladenk
v Marijini družbi. Štajerska slovenska mla-
dina naj ne zaostane, ona mora v tem oziru
prednjačiti. Bodrilne besede propovednikove
gotovo ne bodo ostale brez sadu pri poslu-
šalcih. Slovesno sv. mašo je služil č. o. gvar-
dijan trojiški Meznarič. Med sv. mašo je
bilo tudi skupno sv. obhajilo mladeničev.
Poldne je že odzvonilo, ko smo prišli iz cerkve.

V Št. Lenart.

Trojiški nemškuarji so pokazali ob pri-
liki tega shoda zopet enkrat svojo veliko
mržnjo do Slovencev. Vedli so preprečiti, da
nismo dobili prostora v trgu za izvenckveno
zborovanje. Mladeniči pa so pokazali, da
znajo izvajati iz nemčurske nestrpnosti po-
trebne posledice. Rajši so ostali žejni in lačni,
nego bi nesli le krajcar svojim neprijateljem.
Tako po dovršenem cerkvenem opravilu se
je razvrstila množica mladeničev ter odkora-
kala proti Št. Lenartu. Komaj pa smo prišli
v Št. Lenart, zabolja je slovenska zastava
šentlenartskim nemškim gospodom v oči in
s policaji so nam prišli nasproti. Ker jim za-
stave nismo izročili, utrgali so nam jo z
droga. Med mladeniči je nastala razburjenost.
Odočnemu nastopu mladeničev se je policija
nazadnje udala ter nam izročila zastavo,
katero smo smeli dalje nesti, a nerazvito. Ko
so se cerkvene zastave shranile, obkolili so
mladeniči nerazvito zastavo ter ji prirejali
burne ovacije. Odkrili so se ter okoli zastave
skupno peli narodne pesmi. Potem smo med

gromovitimi živijo-klici in navdušenim pope-
vanjem pesmi »Naprej zastava Slave« odko-
rakali po trgu na zborovališče, ki je bilo
pripravljeno na prijaznem in velikem vrtu
gosp. Polič-a.

Slavnostno zborovanje.

Z balkona Polič-eve hiše so zadoneli
lepi in izurjeni glasovi šentlenartskih pevcev
zbranim mladeničem v pozdrav. Oglasile so
se tudi miloglasne tamburice vrlih benediških
tamburašev. Potem nastopi slovenski župan
Rop ter otvori zborovanje. Pozdravi mla-
deniče v imenu bralnega in gospodarskega
društva, v imenu slovenske okolice, a tudi v
imenu trga, ki je po večini slovenski, četudi
še je uprava v nemških rokah. (Klici: Živili
Slovenci! Preat nemškutarji!)

Slavnostni govor je imel provizor bar-
barski č. g. Fr. Gomilšek. V vzneseni
besedi je vnel mladeniče za ljubezen do
prekrasne in divne slovenske domovine. Nav-
duševal jih je, naj delajo za gospodarski in
prosvetni napredek slovenskega naroda ter
za lastno temeljito izobrazbo. Izobrazimo si
vse moči naše duše! Mladeniške organizacije
dobe kmalu opravilnik. Govor je bil večkrat
pretrgan vsled šumnega pritrjevanja. Posebno
je bilo navdušenje veliko, ko je govornik
omenjal, kako junaško in hrabro se borijo
naši bratje Hrvati za svoje pravice. Iz sto in
sto grl je zaorilo: »Živili Hrvati!« da se je
tresel nemškutarški trg Sv. Lenart.

Za njim je govoril g. A. Korošec iz
Maribora in deželni poslanec g. Iv. Roškarc.
Že ob nastopu so mladeniči g. posl. Roškarcja
navdušeno pozdravili s klici: Živijo kmetski

Listek.

Svidenje.

Gromeče drdra brzovlak čez donavski
most pri Tulnu.

Le še par minut in zopet bode v roj-
stnem kraju, med dragimi domačimi. Pet let
je minulo, kar je zapustil cesarski Dunaj. Bil
je ledeno mrzel decemberski dan — dobro
se še spominjam — in oster sever je bril
čez snega se lesketajoče poljane. V njegovem
srcu pa ni bilo pusto, prazno; ne, nikakor
ne. Z veselimi nadami in z lepimi načrti za
prihodnost podal se je med svet. — Vse se
mu je izpolnilo, uresničilo, vse je dosegel,
kar in kakor je želel. Povsod — v Parizu,
Londonu — z navdušenjem vsprejet in po-
zdravljen; konec vseh koncertov od sten
močen aplavz!

Z veseljem se zamisli v preteklost, ko
sloni v kotu drugega razreda — brez skrbi
— brez vsake bridkosti v srcu — — —

Slike se menjajo. Preteklost se umakne
sedanjosti.

Kako težko pričakuje sestra njegovega
toli zaželjenega prihoda! Kako je vse skrbno
pripravila za njega, ki ji je vse!

Že jo čuti pred seboj — že jo sliši!

»Nič več nisem mogla prestajati brez
tebe, ti uhajavec, uskok! Lahko si se smejal,
kopajoč se v takem razkošju. Sedaj te ne iz-
pustim nikdar več; vedno boš pri meni!«

Na lahno se smehlja tej sliki bujne do-
mišljije.

Makso, njegov dobri Makso!

Kako bode to lepo, ko bodeta sede pri
kozarcih sanjala o preteklosti — — o veselih
dijaskih letih.

Kaj sedaj počne? Skoraj bode že dve
leti, kar mi je pisal zadnje pismo. Pa, zakaj
ni Makso pisal, zakaj? — Obadva sta bila
prelena za to pisarjenje!

Bodeta pa sedaj zato vedno skupaj. To
bodo dnevi veselja!

* * *

Vlak pomnoži svojo hitrost, kajti imajo
že precejšnjo zamudo.

»Heiligenstadt!«

Nekaj potnikov izstopi.

Vpitje za pozabljene klobučnice in de-
žnike, vse že zrele za peč, vrvenje, drvenje
železniških uslužbencev — vse to bi kmalu
človeku glavo zmešalo. Toda, hvala Bogu, da
se tako malo briga za vse to. Tudi mladi
virtuoz na violino se ne zmeni — njegove
misli so že na Dunaju.

Zadnji kos poti — — — Nepotrpežli-
vemu potniku se zdi ta vožnja jednaka pla-
zenju polža.

Kaj pomeni ta pisk? še eden; — Za-
vornice prično delovati — vlak stoji.

Krik — vpitje —. Potniki hite iz vozov
k stroju. »Kaj je že zopet!« mrmra nevoljen
mladi umetnik.

»Nekdo se je vlegel pod kolesa.«

»Ne, skočil je iz voza.«

»Povozili so ga.«

»So ga že potegnili izpod koles.«

»Ana, Ana, tukaj spredaj leži.«

»Rezika, kje je otrok?«

Sedaj skoči tudi on iz voza; nekdo se
je ponesrečil. — Vroče srce ne pusti Dunaj-
čana mirno sedeti.

Hiti na kraj nesreče.

Tam leži —. Strašno razmesarjen — a
obraz je nedotaknjen — lasje zmedeni —.

»Za božjo voljo. To je — Makso.«

* * *

V prihodnjem vlaku zopet vidimo na-
šega znanca.

Pogled njegov ni več jasen, vesel, am-
pak temen, žalosten, izrazljivo kaže veliko
bol.

Divje se pode misli v njegovi glavi. Ena
izpodrine drugo. Kaj je gnalo njegovega pri-

poslanec! G. Roškar je bodril mladeniče, naj ostanejo zvesti svojemu verskemu prepričanju in zvesti v ljubezni do mile slovenske domovine. Beseda mu je tekla gladko in njegov glas je mogočno zvenel po zborovališču. Njegove besede so bile sprejete s splošnim hrupnim odobravanjem.

Mladeniči nastopajo.

Predaleč bi nas vodilo, ako bi hoteli tokrat objaviti vse govore mladeničev, ki so nastopali sedaj zaporedoma iz različnih župnij. Govorili pa so mladeniči: Ver iz Krčevine pri Ptuju, Fras Anton iz Sv. Petra pri Mariboru, Grandošek iz Spod. Kungote, Caf iz Sv. Benedikta, Stranjšak od Sv. Jurija ob Ščavnici, Nemec Radoslav iz Sv. Jurija ob Ščavnici, Janez Domitar iz Sv. Barbare in Žmavc iz Sv. Ruperta. Zglasili so se še tudi drugi mladeniči, a niso prišli več k besedi, zborovanje se je moralo zaključiti, ker je čas hitro potekel in se je trebalo pripraviti na odhod. Župan Rop je zaključil s trikratnim »živijo« na papeža in cesarja zborovanje.

Mladeniči so govorili izborna. Njih korajžen nastop, njih odločna beseda, njihovo globoko versko mišljenje in njihova ognjevitost ljubezen do slovenske domovine, vse to je kar očaralo zborovalce. Naprej po začeti poti in naša domovina bo še doživela lepe čase!

Nasprotniki izzivajo.

Trgovec Sedminek, ki je zajedno tudi župan trga Sv. Lenart, kateri trg je proslul zaradi nemškega goljufa Mravljaka, je naše mladeniče zelo slabo sodil. Dal je nastopiti požarno brambo, da bi brizgala na naše mladeniče. To je seveda naše mladeniče izzivalo in treba je bilo mnogo pomirjevalnih besed. Mnogi so se vprašali: Ali trgovec Sedminek tudi pred svojo trgovino nastavlja požarno brambo, da poškrabi vsakega Slovenca, ki bi se upal vstopiti v nemško trgovino?

Zelo izzivalno se je vedel tudi sin mizarja Senekoviča. Temu kaj hudo de, da slovenski mladeniči niso narodne izdajice. Ta mizarjev sin se je vedel celi čas kakor kak župan ter bil desna roka policaja Živka. Oče mizar bi lahko fanta poklical domov, da bi bil doma miren, a tega ni storil. Rakve pa oče mizar radi prodajajo Slovincem, takrat jih ne pustijo izzivati po svojem sinu.

Zraven pa je bilo pred zborovališčem tudi vse polno nemškutarških barab in nemškutarške fakinaže, katere imenoma ne poznamo. Ti so neprestano zmerjali naše mladeniče, jih suvali, psovali in tako dalje. Slovenski mladeniči so jih sicer odločno zavračali,

ateljja k samomoru? — — — Bil je veren, priden, pošten mladenič! Mogoče nesrečna ljubezen — slab financijski položaj — hudo delstvo — to gotovo ne! — gnjus nad življenjem — — —

Ne more na jasno — — —

Uganka je rešena. Pismo do njega je dobil pri svoji sestri — pismo od Maksa.

Vesela družba samih prostomišljenikov in brezvercev, njih veselost mi je dopadala — Visoko smo igrali — zaigral 30.000 goldinarjev in — vero. Moli zame — — —

Dolgo, dolgo je sedel zamišljen z zaprtimi očmi — — —

Lahno ga potiplje mehka roka.

»Karol, ti si lačen, truden, moraš vendar jesti!«

»Sedaj ne, pojdi, prosim, pusti me samega!«

Tiho odide kakor je prišla.

Zaradi tega — radi tega ni nič pisal. Mogoče, ko bi bil tu — toda kdo ve? — — —

Ubogi Makso! Najprvo so te oropali vere, potem se te je polastil demon igranja in ti si — podlegal.

In mladi umetnik zapriseže nevero povsod pobijati, nevero in strast do igranja.

vendar dostojno, kakor se spodobi olikanim ljudem.

Ko smo gledali nastop naših nasprotnikov, zdelo se nam je, da so se hoteli pokazati danes v pravi svoji luči slovenskim mladeničem. S tem so nam zelo olajšali svojo nalogo, kajti sedaj bo vsak slovenski mladenič rad verjel, kar se piše o naših narodnih nasprotnikih.

Mladeniči!

To zborovanje vas naj med drugim to uči, da morete svoje prijatelje iskati le v zavednih slovenskih vrstah. Držite se torej vedno trdno gesla: Svoji k svojim! Slovenci k Slovincem! To zborovanje naj vam tudi odpre oči, kako nestrpni so nemškutarji do vas zavednih Slovencev. Pri Sv. Trojici niste mogli dobiti niti zborovalnega prostora, v Št. Lenartu pa so na tak način ravnali z vami, kakor da bi vi ne stali na slovenski zemlji. Tokrat so se vam pokazali v pravi luči, spomnite se tega, kadar pridejo pred vas s sladkimi obrazi. Ogibajte se jih kot svojih nasprotnikov!

Pozdravi.

Maribor. Živeli rojaki! V organizaciji mladine je bodočnost domovine; le krepko naprej! — Bogoslovci iz Slovenskih goric.

Št. Ilj pri Mariboru. Pozdravljeni mladeniči in vrli vaši voditelji! — Šentiljski mladeniči.

Celje. Mladeničem Slovenskih goric najiskrenejši pozdrav! Bog z Vami! — Marijina družba mladeničev v Celju.

Šmarje pri Jelšah. Pozdravljam vas, zakličite skupno: Složni smo Slovenje sini, zvesti svoji domovini vedno biti hočemo! — Dr. Somrek.

Ljubljana. Lepšega prizora na božjem svetu ni, kakor pošten, krepsten mladenič in veselejšega pojava na slovenski zemlji ni, kakor poštenih mladeničev veselo združevanje. S celim srcem se veselimo takih sijajnih shodov. Živeli, živeli, živeli vrli mladeniči, naj se množe, naj se krepe vaše čete, da bo vsa slovenještajerska mladina ena velika armada, ki idi z Bogom in Marijo v boj za vero našo in naš dom. — Uredništvo »Bogoljuba« v Ljubljani.

Fohnsdorf. Iskrene pozdrave slovenskim korenjakom iz daljne tujine! — Ivan Kurbus, Lenart Zemlič.

Dobrna pri Celju. Po kraju oddaljeni, a v duhu smo združeni z vami; Bog blagoslovi naše delo! Bodite srčno pozdravljeni! Živeli slovenski mladeniči! — Mladeniška zveza na Dobrni pri Celju.

Dopisi.

Sv. Križ pri Ljutomeru. (Čuden o klic.) Znani dopisnik ptujskega »Štajerca« je v nedeljo, dne 5. julija dal oklicati na javnem trgu pred cerkvijo, da izplača tistemu, ki dokaže, da je on nemčur, 100 K nagrade. Objednem trdi, da on svoje narodnosti nikdar ne zataji, čeravno tudi Nemcev ne sovraži. Z ozirom na vse to si dovoljujem nekaj skromnih besed napisati. Nočem pa naravnost ali pozitivno dokazati, ali je dopisnik, ki je dal to oklicati nemčur ali ne, ker ne potrebujem ravno tako krvavo tistih obljubljenih kron in tudi vem, da bi jih težko kedaj dobil. Toliko pa se predrzmem trditi, da vsakteri, ki podpira znani nemčurski list, na katerem kaže vsaka črka svojo nemčursko lice, je nemčurskega mišljenja, kajti razni inserati so sicer natiskani v slovenščini, pa vendar z nemškimi črkami in tudi lepa slovenska imena se zmiraj pačijo z blaženo nemščino. Kdor toraj podpira ta nemčurski list, bodisi z dopisovanjem ali razširjanjem, ta se gotovo pripogiba k nam sovražni nemčurski stranki, kajti vsak narodno-zaveden Slovenec se sramuje tega kramarskega ničvrednega lista, ki vedno blati sv. vero in duhovnike, hvali pa le nemštvo in nemške trgovce. In ravno omenjeni dopisnik je strasten zagovornik

»Štajerca«. Ako pa trdi, da svoje narodnosti ne zataji, ako tudi Nemcev ne sovraži, mu to rad priznam, kajti noben pošten in zaveden Slovenec ne sovraži Nemcev, marveč jih ljubi in živi z njimi v miru in prijaznosti, četudi se jim ne pusti strahovati in vladati.

Omenjeni oklic je povzročil med ljudstvom obilno opravičenega smeha. Dal se je oklicati, da ni nemčur!

Iz Ormoža. (Čebelarski tečaj pri Sv. Andražu v Slov. gor.) Dne 28. in 29. junija t. l. vršil se je pri Sv. Andražu v Slov. gor. čebelarski tečaj, kojega je sklical g. Janez Jurančič, čebelar in učitelj čebeloreje istotam. Uvažujoč, da je čebelarstvo med štajerskimi Slovenci še prav zanemarjena stroka narodnega gospodarstva in želeč čebelarstvo nekoliko povzdigniti in razširiti ter tako odkriti slovenskemu kmetu nov vir lepih in lahkih dohodkov, poklical je vrli g. Jurančič štajerske Slovence brez razločka stanu k prijaznemu Sv. Andražu, da jih seznanijo z najvažnejšimi nazori umne čebeloreje. In njegov klic ni ostal neuslišan, kajti ob otvoritvi čebelarskega tečaja se je zbralo v nedeljo, 28. junija t. l. v št. andraževski šoli okoli 100 slušateljev-čebelarjev. Ogromno večino so tvorili vrli slovenski kmetje in posestniki. Prvotno smo mislili, da je večina slušateljev iz domače št. andraževske župnije, a kmalu smo se prepričali, da je razun teh bilo veliko več vdeležencev iz bolj oddaljenih krajev, osobito iz ljutomerskega, ormoškega in št. lenartskega okraja, nadalje iz ptujskega polja in Haloz. Pojedini zastopniki pa so bili tudi iz celjskega, brežiškega in slovenjegraškega političnega okraja, tako da je na tem čebelarskem shodu bil zastopan res ves del slovenske Štajerske. Razun v ogromni večini zbranih posestnikov in kmetov je bilo po kakih 15 vdeležencih častno zastopano tudi spodnještajersko slovensko učitelstvo, ki je s tem zopet pokazalo, da se zanima za vsak pojav na narodnogospodarskem polju in da je drage volje vedno med onimi, ki bi radi dvigali blagostanje ubožnega slovenskega naroda.

Tečaj je otvoril g. sklicatelj Jurančič s srčnim pozdravom do vseh navzočih. Izrazil je svoje posebno veselje nad mnogobrojno vdeležbo in izrekel željo, da bi ta prvi čebelarski tečaj v tem kraju obrodil obilo dobrega sadu. Od 8.—10. ure so potem trajala teoretična predavanja o čebeloreji. Ob 10. uri dopoldne pa smo se vsi slušatelji podali na čebelno stališče g. Matjašiča, ki je od šole pri Sv. Andražu oddaljeno le par minut. Tukaj je gospod sklicatelj Jurančič skozi 2 uri praktično razkazoval različna čebelarska opravila in je drage volje odgovarjal na mnoga vprašanja in interpelacije, ki so se stavile do njega od vseh strani. Jako poučljivo je tudi bilo, kako je g. Jurančič napravil umetni roj. Ker se v zato določenem panju matica dolgo ni dala najti, trajala je naprava umetnega roja precej dolgo. A mi slušatelji smo radi vstrajali kljub grozni vročini, ki je bila isti dan in kljub temu, da so čebele obkroževale mnogoštevilno zbrane čebelarje v prav gostih rojih. Nikdo se čebel ni bal in tudi čebele niso nikomur nič žalega storile, čuteč menda, da so to sami dobri njih zaščitniki in prijatelji. Ko smo si še ogledali okusno in praktično urejen čebelnjak in različna čebelarska orodja g. Matjašiča, odzvonilo je že poldne in šli smo se telesno krepčat.

Popoldne od 2.—4. ure je bilo zopet v šoli predavanje, a ob 4. uri smo vsi slušatelji izleteli na dom gospoda sklicatelja, kamor je od Sv. Andraža kakih 20 minut. Tukaj smo si ogledali vzorno urejen čebelnjak in paviljončke različne velikosti, a g. Jurančič nam je razkazoval različna čebelarska orodja, ki so se vsa odlikovala po svoji prosti, a vendar praktični sestavi. G. sklicatelj je opetovano povdarjal, da on s prostimi orodji, ki si jih največ sam naredi ali pa da napraviti pri domačih rokodelcih, ravno tako dobro ali pa še boljše izhaja, kakor bi izhajal z različnimi

dragimi, a večkrat itak slabo rabljivimi fabriškimi izdelki. To je dal v uvaževanje posebno čebelarjem-začetnikom. Na novo izdelanem panju-dvojaku pokazal nam je, kako je panj znotraj urejen in razdeljen, kakšni so okvirčki in njih stik, kakšen in kje je prehod iz vališča v medišče, kakšne prednosti ima panj-dvojak sproti enojnemu panju itd. Opetovano je gospod sklicatelj tudi povdarjal, da je za naše kraje in naše razmere najprimernejši panj z dunajsko mero in je obžaloval, da se on sam in tudi g. Matjašič pred leti, ko sta začela čebelariti, nista poprijela dunajske mere, ki ima za naše kraje najboljše prihodnost.

Ob 6. uri zvečer smo odšli iz prijaznega gozdnega zakotja, kjer domuje in čebelarji g. Jurančič. A naše dnevno delo še ni bilo izvršeno, kajti šli smo potem še na dom čebelarja in gostilničarja g. Čučeka blizu Sv. Andraža. Tukaj smo si še tudi ogledali čebelne paviljončke in njihove stanovalke, a potem smo posedeli okoli miz in se pokrepčali s kapljico, kojo nam je g. Čuček točil za tako nizko ceno, da smo se tuji kar čudili. V svoji sredini smo imeli tudi odlične goste iz Ptuja, ki so s svojo navzočnostjo naš čebelarski tečaj posebno počastili. Posebno je g. dr. Brumen napil vsem navzočim čebelarjem in izražal željo, da bi se čebelarja v naših krajih vedno bolj širila in razvijala. Tudi g. sklicatelj se je večkrat oglašil in s tem dokazal, da ni samo dober čebelar, ampak da ima tudi »dober jezik«, kakor se je povsem dobro izrazil neki slušatelj. V mraku smo potem dospeli zopet k Sv. Andražu ter se kmalu odpravili počivat. Prej sem že omenil, da je pijača pri Sv. Andražu jako poceni; isto velja o jedi in prenočevanju, kajti za 20 h si dobil v gostilni prav fino posteljo; večinoma pa so slušatelji itak brezplačno prenočili v privatnih hišah.

Drugi dan, t. j. 29. junija t. l. — na praznik sv. Petra in Pavla — smo čebelarji v jutro ob 6. uri najprej opravili svojo versko dolžnost s tem, da smo šli k sv. maši, kjer smo imeli priliko slišati prav fino izvežban cerkveni pevski zbor. Od 8. do 10. ure dopoldne je potem zopet bilo predavanje v šoli, a od 10. do 12. ure pa praktično razkazovanje na čebelnem stališču sklicateljevega brata, g. Jožefa Jurančiča. Popoldne od 2. do 3. ure je bila zopet znanstvena razprava v šoli. Ob 2. uri je g. sklicatelj sklenil čebelarski tečaj ter se vidno ginjen zahvalil vsem navzočim, da so se tako radi in v tolikem številu odzvali njegovemu klicu, ne da bi se zbal truda in stroškov, ki so jih imeli povodom daljnega pota k Sv. Andražu. Potem je še napil nek navzoč učitelj ter se je gospodu sklicatelju zahvalil v imenu vseh slušateljev za njegovo požrtvovalnost in ves trud ter mu je zaklical trikratni »živijo«, čemur so se navzoči navdušeno odzvali.

Po sklepu tečaja se je vršilo takoj na istem prostoru v šoli zborovanje glede čebelarske organizacije na Spod. Štajerskem. Na predlog gosp. Jurančiča je bil predsednikom zborovanja izvoljen g. Zelenik, načelnik ptujskega okrajn. zastopa, a zapisnikarjem gosp. Kurbus, nadučitelj in učitelj čebelarje od Slivnice pri Celju. Ko sta gg. Kurbus in Jurančič svoje mnenje radi spodnještajerske čebelarske organizacije temeljito pojasnila in ustanovitev posebnega spodnještajerskega slovenskega čebelarskega društva, kar najtopleje priporočala, izrekli so se vsi navzači jednoglasno za ustanovitv navetovanega društva. Sklenilo se je, izvoliti osnovalni odbor, ki naj sestavi pravila za novo društvo in vse potrebno ukrene, da se društvo prej ko mogoče ustanovi. V osnovalni odbor so bili izvoljeni g. Zelenik, profesor in načelnik ptujskega okrajn. zastopa, gosp. Jurančič, učitelj čebelarje pri Sv. Andražu, g. Kurbus, nadučitelj in učitelj čebelarje v Slivnici pri Celju, g. Krajnc, nadučitelj pri Sv. Barbari pri Vurbergu in g. Strelec, nadučitelj pri Sv. Andražu. Zatim je predsednik gosp. Zelenik zborovanje zaključil s srčno željo, da bi novo

društvo, čegar temelj smo danes položili, dobro uspelo in štajerskim Slovincem doneslo prav obilo koristi!

Po zborovanju smo se zbrali še v gostilni g. Toša. Tukaj nam je zadnje urice skupnega bivanja osladil vrli šentandraževski ženski, moški in mešani pevski zbor, ki je s čebelno pesnijo počenši neutrudno pel in nam delal kratek čas. Vmes so se pa slišali navdušeni govori čebelarjev in nečebelarjev, tako da nam je čas le prehitro potekel. V mraku smo se oddaljili čebelarji poslovlili od prijaznega griča pri Sv. Andražu s trdnim sklepom, da bo vsak na svojem domu skušal po svojih razmerah in močeh praktično izpeljati, kar se je o umni čebeloreji naučil pri Sv. Andražu!

Sklepam svoje poročilo s srčno željo, da bi se priredilo v bodoče še mnogokrat sličen čebelarski tečaj in predavanja na različnih krajih, da bi tako umna čebeloreja med nami vedno bolj prospevala in postala res vir blagostanja in sreče prav mnogih štajerskih Slovincem!

J. R a j š p.

Dramlje. Že dolgo nisi, dragi »Slov. Gosp.«, ničesar povedal o nas Drameljčanih; svet je gotovo že prepričan, da spavamo sladko spanje pravičnega. Pa temu ni tako. Pred par meseci smo blagoslovili temeljni kamen novi šoli štirirazrednici, in 1. nov. se že začne pouk v novem poslopju, ki bo stalo okroglih 30 000 K. Dne 23. junija je bila pri nas kanonična vizitacija in ob tej priložnosti so preč. g. dekan Fr. Jug blagoslovili novo zastavo naših Marijinih družb. Zastava je krasno delo č. šolskih sester v Mariboru in stane 260 K. Da bi se pač vse naše Marijine družbe ozirale na domače zavode, kadar si kupujejo zastave. A žal, dostikrat se pošilja slovenski denar tujcem za mnogo slabše in razmeroma drago blago. Tudi tukaj veljaj geslo: Svoji k svojim!

Kakor lani obhajali smo tudi letos na Kalobju slovesni shod naših Marijinih družb, in sicer 9. julija, na obletnico smrti pokojne družbenice Lize Kotnik.

Kljub ne ravno prijaznemu vremenu je bila vdeležba še mnogo večja kakor lani. Bilo nas je okoli 350, med temi nad 250 udov naše Marijine družbe.

Znana in prijazna resnica je, da se ravno naše slovenske Marijine pesmi odlikujejo po svoji lepoti; a vsa njih krasota in milina se še posebno pokaže, kadar stoteroglasen zbor za Marijino slavo vnete mladine skupno proslavlja nebeško Mater. Pri tej priliki mi je še posebno omeniti, da je prišlo na Kalobje tudi precejšnje število družbenikov iz sosednje župnije Dobje pri Planini, kjer imajo že tudi lepo Marijino družbo.

Videlo se je, da se tudi tam goji prelepo petje Marijino. S težkim, a vendar prav zadovoljnim srcem smo se ločili od Marije Kalobške. Sicer nas je cel pot pral dež, a nič zato! Nekoliko pokore mora biti; bo pa prihodnje leto boljše, ko se zopet gremo priporočat na prijazni kalobški hrib varstvu nebeške Kraljice.

Bolezen sv. očeta.

Poročila, ki prihajajo iz Rima o bolezni sv. očeta, so različna. Sedaj odleže nekoliko sv. očetu, potem je pa zopet slabše. Zdravniki pravijo, da se pač bolezen na pljučih in na rebrih dovolj ugodno razvija, da pa se vsled visoke starosti bolnika vendar ne more reči, kako bo stvar iztekla. Velika nevarnost tiči v tem, da je srce oslabeledo, da njegovo delovanje ni krepko dovolj. Tudi ledvice ne delujejo dobro. V naslednjem priobčujemo zopet najvažnejša poročila, ki prihajajo iz Rima.

Rim, 8. julija. Osobje v Vatikanu je dobilo nalog pripraviti dve kapeli. V kapeli Najsvetejšega bo sv. oče, ako umrje, ležal v velikem ornatu na mrtvaškem odru in sicer z nogami izven železne ograje, da bo moglo ljudstvo poljubovati znamenje na papeževih

čevljih. V drugi kapeli bo začasno pokopan, dokler se ne izvedo njegova testamentarična določila.

Rim, 8. julija, popoldne. Sv. oče često ponavlja: »Moj oče, moj oče!« Semtertje zašepeče, da več trpi, nego včeraj. Sv. oče je dejal: »Jutri bom umrl.« Včasih se mu pokaže na ustnicah krvava slina.

Rim, 9. julija, zjutraj. Zdravje se je sv. očetu čudovito obrnilo na bolje. Preživel je mirno noč. Pljuča so prostejša nezdravih tekočin. Bolezen se vedno ugodnejše razvija. Nastopa znatno olajšanje.

Rim, 9. julija. Ko je zjutraj ob 8. uri dr. Mazzoni vstopil v sobo k sv. očetu, vprašal ga je: »Kako se počuti Vaša Svetost?« — Sv. oče: »Nekoliko slabše.« — »Ker ste premalo spali.« — »Ne, ne«, odvrnil je sv. oče, »okrepčal sem se toliko, da bo danes zame dan dela.« — »Kaj?« začudil se je zdravnik, »Vaša Svetost hoče delati?« — »I seveda«, odvrnil je odločno papež. »Resiti imam mnogo stvari. Vendar zdi se mi res, da mi moči nedostaja«, je končno udano pristavil sv. oče, a nato je dostavil: »Nekaj pa moram delati!« Mazzoni je svetoval sv. očetu, naj bo miren.

Rim, 9. julija. Profesor Mazzoni je dejal sv. očetu: »Kakor cvetka vode, tako potrebuje Vaša Svetost hrane.« »Da«, odgovoril je sv. oče, »a cvetlici se priliva k večjemu dvakrat na dan, Vi me pa silite vsak trenotek, naj jem.« Sv. oče je prosil Lapponija, naj gre domov počivat, Lapponi pa je ostal v Vatikanu.

Rim, 9. julija. Vsi vladarji, ki imajo svoja zastopstva v Vatikanu, so naročili svojim zastopnikom, naj jim večkrat na dan pošiljajo poročila o papeževem stanju.

Rim, 9. julija o polnoči. Položaj sv. očeta se je naenkrat nepričakovano silno poslabšal. Dopoldne in popoldne so imeli v Vatikanu še najboljše nade. Popoldne se je dal sv. oče od svojega sluge obriti. Dopoldne je bil v svoji sobi pri sv. maši, katero je daroval msgn. Marzolini. Sv. oče je bil jako pogumen in novo upanje je navdajalo tudi vso njegovo okolico. Splošno se je povdarjalo, da se sv. očetu obrača položaj vedno na bolje. Toda veselje se je kmalu spremenilo v žalost. Ob 3. uri popoldne je bil sv. oče še zelo dobre volje. Pozneje je zavžil neko krepčilo, nakar ga je napadel silen kašelj. Izgubil je zavest. Nekateri pravijo, da so videli, kako je pljunil tudi kri. Telefonično sta bila poklicana v Vatikan zdravnik Mazzoni in vseučiliški profesor Rasoni. Rasoni je podal izjavo, ki je uničila vse upanje optimistov. Moči sv. očeta hitro ginevajo, eksudat narašča, udarci srca so slabi, delovanje ledvic neznančno. Nobenega upanja skoro ni več.

Rim, 9. julija. Zdravnik Lapponi je neprenehoma ob postelji sv. očeta. Razven Lapponija imajo neomejen pristop samo sluga Centa in tajna svetnika msgr. Mazolini in Angeli. Vsi drugi obiskovalci smejo samo do prestolne dvorane, kjer posluje višji komornik z ostalimi komorniki, ki puste semtertje samo kakega kardinala k bolnemu papežu.

Rim, 10. julija. Svetemu očetu je zopet bolje. Danes zjutraj je Mazzoni napravil zopet operativni vbodljaj v bolnikova prsa. Operacija se je popolnoma posrečila. Nato je nastopilo sv. očetu znatno zboljšanje.

Rim, 11. julija. Zdravniško poročilo, izdano danes zjutraj: Sv. oče je spal z malo presledki od sinoči zvečer. V stanju njegovih moči ni nobene premembe. Delovanje ledvic še vedno pomanjkljivo. Splošno stanje se je nekoliko zboljšalo.

Rim, 11. julija. Položaj sv. očeta je nespremenjeno resen. Ob osmi uri zjutraj je bila bolezen nespremenjena. Sv. oče dobi vsak dan na tisoče brzojavk, kar ga očitno jako radosti. Na kardinala, ki so ga videli po dolgem času, je napravil sv. oče vsled izmučenja bolesten vtis.

Rim, 12. julija. Dejstvo, da se po drugi operaciji položaj sv. očeta ni poslabšal, je

ugodno znamenje. Ko je prof. Rossoni preiskal oprsje sv. očeta, je dejal sv. oče: »Tu me nekaj tišči«. Rossoni je dejal smehljaje: »Vaša svetost bi bila tudi dober zdravnik«. Delovanje ledvic je boljše. Tekom dneva je sv. oče zahteval večkrat pijače. Sv. oče dobro prenese zdravila. Napram nekemu kardinalu je sv. oče dejal: »Bil sem v veliki nevarnosti. Čutim, da je nevarnost minila, vendar sem na vse pripravljen«.

Rim, 12. julija. Uslužbeni v Vatikanu so do skrajnosti izmučeni. Posebno utrujeni so časnikarji in poročevalci tujih listov, ki dan in noč stoje pred vatikanom ter si ne upajo zapustiti svojih prostorov, da bi prvih vesti o smrti ne zamudili. Ti časnikarji kar stoje dremljejo, že več dni niso bili v postelji. Časnikarja Barzini in Grimm, ki sta bila dan in noč v službi, so težko obolela prepeljali na dom. Poročevalca nekega londonskega lista je napadla nevarna mrzlica ter so ga morali prepeljati v bolnico. Isto se je zgodilo poročevalcu nekega milanskega lista. Nekega rimskega lokalnega reporterja, ki je pet dni in pet noči stal pred Vatikanom, je v soboto zadela kap.

Rim, 13. julija. Danes sv. očeta nekoliko kuha vročina. Zdravniki pravijo, da je to pri njegovi starosti jako dobro znamenje.

Rim, 14. julija. Ob 11. uri 44 minut dopol. Dr. Lapponi je izjavil nekemu poročevalcu, da je položaj sv. očeta silno resen, vendar neposredne nevarnosti še ni. Delovanje srca je še precej zadovoljivo, zato je mogoče, da sv. oče še dva ali tri dni živi. V možgane sv. očeta stopa kri, zato časih nejasno govori.

Rim, 15. jul. Ob 11. uri 45 min. dopol. Položaj nespremenjen. Uradno razglašajo, da je sv. oče sedaj pri polni zavesti. Ne trpi veliko, a toži, da nima spanja, kar je njegova glavna težava. Da bi spal, so mu dali piti neko uspavalno sredstvo. Neposredne nevarnosti katastrofe še ni. Moči sv. očeta pešajo dalje, življenje sv. očeta bo počasi ugasnilo.

Rim, 15. jul. Ko se je véčeraj po mestu raznesla vest, da je sv. očetu zopet slabeje, je na stotine ljudi hitelo na Damasov dvor. Mnogo oseb se je vpisalo v razpoloženo polo. Sv. oče je del popoldneva preživel véčeraj v naslonjaču. Kardinalom, ki so bili pri sv. očetu, se je sv. oče zahvalil za njihove molitve in dejal, da je na smrt pripravljen. Ko so kardinali potem na zdravnikovo željo odšli iz sobe, izrazili so svoje začudenje, da so sv. očeta dobili v naslonjaču.

Razne stvari.

Iz domačih krajev.

Ljudski shodi. V nedeljo dne 19. jul. priredi »Slovensko društvo« političen shod v Rušah v prostorih g. Muleja. Začetek ob 3. uri popoldne. Govorila bosta: Dežel. odbornik g. Fr. Robič o splošnem politič. položaju, gosp. dr. Fr. Rosina o ljudskem šolstvu na Spod. Štajerskem. — Prihodnjo nedeljo, dne 26. t. m. priredi isto društvo političen shod v Hočah pri Mariboru.

Mariborske novice. Šole so zaprte in mesto postaja vidoma od dne do dne bolj prazno. Dijaki odhajajo, bogatejši meščani pa se odpravljajo v letovišča. — Obesil se je 72 let stari uslužbenec juž. želez. Reichl. — Želarici Mariji Ribič iz Stare vasi pri Mariboru je nekdo zadnjo nedeljo ukradel iz žepa 100 K, ko je kupovala na trgu. Tatu ne morejo dobiti. — Dne 11. t. m. je bilo 6 mladih ljudi, izmed katerih še nobeden ni dosegel več nego 17 let, zaradi kraje obsojenih na več mesecev ječe.

Prepovedane trobojnice na slovenskih tleh. Piše se nam: Gospod urednik, nekaj neverjetnega se je dogodilo v nedeljo

v Št. Ilju v Sl. gor. Tamošnji župan, ki so nemškega (!) mišljenja, so prepovedali razobesiti narodne zastave raz hišo, koder je bila napovedana veselica »Braln. in pev. društva »Maribor«. To zvedevši je brzih nog vložil tukajšnji advokat, g. dr. R. Pipuš, priziv na okraj. glavarstvo, ki je telegrafičnim potom obvestilo g. župana v Št. Ilju, da tega on ne sme prepovedati! Pa so dobili dolgi nos gospod župan. Trobojnic je viselo vse polno malih in velikih, kamor si le pogledal. Čudno res, da Nemce tako srbe naše trobojnice, ki sestojijo iz čistih, nežnih barv, mejtem ko se mi za Nemce niti ne zmenimo, če nataknejo na kol kake nemške cunje ali pa umazane spodnje hlače Bismarkove!

Davčni uradniki. Prestavljeni so davčni praktikant Vincencij Lauko iz Feldbaha v Marenberg, davčni oficial Franc Kunej iz Brežic v Celje, Janez Škoflek iz Maribora v Brežice, Anton Zweifler iz Št. Lenarta v Maribor, davčni adjunkt Franc Czak iz Celja v Št. Lenart. Predeljen je davčni oficial M. Sormann glavarstvu v Slovenjgradu, davčni adjunkt Franc Ribitsch glavarstvu v Celju. Prestavljeni so užitninski respicient Oswald Drevenšek iz Konjice v Ptuj, Ludvig Perneg iz Ptuja v Šmarje, nadpaznik Anton Struel iz Šmarja v Konjice, paznik Janez Jurko iz Št. Petra v Kozje.

Iz šole. V pokoj je stopil nadučit. gosp. Ivan Kosi v Št. Lenartu pri Ormožu.

V studenec je padel v noči od 13. na 14. t. m. viničar Kvar iz Votomarc pri S v. Urbanu pri Ptuj. Drugi dan so ga privlekli mrtvega iz studenca. Zapusti vdovo in štiri nepreskrbljene otroke.

Ogenj. Dne 14. t. m. po noči je zgorelo hišno in gospodar. poslopje Ermanovo v Trnovcih. Škoda je velika.

Celjski župan. Cesar je potrdil dne 6. t. m. izvolitev Jul. Rakuša županom celjskim.

Med Poličanami in Ponikvo je dne 7. julija povozil vlak železniškega delavca v lipoglavskem predoru Alojzija Regorška. Bil je takoj mrtev.

Zblaznel je 28 letni delavec Jožef Justinek v Gladomesi pri Slov. Bistrici. Obnašal se je nasilno ter grozil sosedom, da bo jim zažgal hiše.

Slov. Bistrica. Bila je volitev 10. t. m. za načelnika, podnačelnika in odbor za okr. zastop. Kakor se je pričakovalo, tako se je tudi zgodilo. Načelnik je zopet Štiger. Zvijal se je na vse strani, a vendar mora biti slast, sedeti na prestolu okraja, kateremu se je bil poprej z vso resnobo odpovedal, toda danes ga z veseljem zopet zasedel. Vse kar se je poprej storilo, bil je prazen manever, zaslepljenecem pesek v oči. Njegov namestnik je Petzold lekarnar, kateri dobro razume latinsko kuhinjo ter je odločen nemški nacionalec; in to je tej nemški gospodi dovolj, da ga je volila podnačelnikom. V odbor so voljeni razun g. Hojnika, sami »pristni« Nemci? — Kakor hitro bodeta potrjena načelnik in podnačelnik, bo pričel poslovati novi zastop. Nam slovenskim kmetom ni veliko pričakovati od njega. Kakor je posloval prejšnji, tako bode gotovo tudi ta, ker je istega duha. Ali vendar nekaj imamo, kar dosedaj nismo imeli, in to je v odboru naš kmetski zastopnik g. Hojnik. Sicer je bil tudi poprej kmetski zastopnik Auer, a kakor vsem znano, bil ni naš, ampak združil se je z nasprotniki. Naloga bo torej tega zastopnika, se vestno vsake odborove seje vdeležiti, kar smo prepričani, da bo ta gospod rad storil, in nas obvestiti o vsakem sklepu, kateri se stori. Te volitve se je vdeležilo 26 zastopnikov. Slovenci nismo glasovali, oddali so se prazni listi. Samo volitve v odbor iz kmetske skupine smo se vdeležili in volili gosp. Hojnika, katerega so slučajno tudi nasprotniki volili ter je bil na ta način enoglasno izvoljen. Jako značilno je to, da se Auer ni volitve udeležil. Mogoče da postane spokornik in se povrne k svojim. A naj ne odlaga tega sto-

riti, sicer obsedi med dvema stoloma. Gospodje zastopniki naj k vsaki seji redno pridejo, da nam bo mogoče složno postopati. — Volitve v okrajni zastop imajo tudi posledice. G. Mlakar, veleposestnik v Hošnici je pisal kot prijatelj pismo g. Frangežu, trgovcu v Mariboru, naj se volitve ne udeleži, sicer mu bodo Slovenci izostali iz prodajalne. On pa je pismo oddal državnemu pravništvu, katero sedaj preiskuje po § 99 kaz. zak. o storjeni krivdi g. Mlakarja nasproti Frangežu.

Sv. Lenart v Slov. goricah. Lep napredek smemo zabeležiti za lenarški okraj, ko se bo 19. jul. ustanovila mlekarja. V to svrhu pride potovalni učitelj g. M. Jelovšek predavat o mlekarstvu. Predavanje se vrši ob tretji uri popoldne 19. t. m. v prostorih Poličeve gostilne. — Ker je predavanje jako važno za živinorejce in oddajalce mleka, pričakuje mlekarški odbor največje udeležbe. — Bralno društvo preskrbi slušateljem gosp. Jelovškega malo zabavo s petjem in tamburanjem.

Velika Nedelja. Dne 6. julija se je poročil veleposestnik g. Ivan Ribič z Ivanko Marinič oba v Trgovišču doma.

Iz Škal pri Velenju. Vkljub slabemu vremenu smo videli v tukajšnji okolici lepo število kresov. Najlepsi je bil pri cerkvi. — Škalski slovenski mladeniči in možje so nam priredili lep pogled na Škale. Na griču, kjer stoji cerkev, je gorel velik kres in pričal daleč na okrog, da zavedni Škalčani bede in časte naša apostola sv. Cirila in Metoda. Pokanje topičev se je razlegalo po celi škalški dolini in rakete so švigale visoko v zrak ter svedočile o narodni zavesti tukaj. prebivalstva. Iz zvonika farne cerkve je svirala godba domačih fantov, katero je občinstvo pozdravilo z veselimi »živijo«-klici in s petjem narodnih pesmi. Občinstvo je bilo očarano; vse je hitelo gledat in poslušat. Tudi po škalški dolini je bilo videti lepo število kresov. Živeli Slovenci!

Iz Sevnice. Občin. svetovalec g. Ivan Kranjc je bil po dr. Gregoriču tožen zaradi razžaljenja časti ter v Sevnici obsojen na 20 K globe. Pri prizivni obravnavi v Celju pa je bil te kazni popolnoma oproščen.

V Zrečah se je prigodel obžalovanja vreden dogodek. Neki Nемеc je namreč v gostilni napadel častit. nadučitelja g. Tribnika, dajal mu je z obema rokama zausnice, imenoval ga »windišes šwein«, t. j. »slovenska svinja« in ga vrgel na cesto, da se je pri padcu čez prag ranil. Prenaglemu gospodu so v Konjicah za plačilo prisodili: 100 kron plateža ali 10 dni zapora, 24 K za bolečine in zdravnika ter tudi vse sodne troške.

Velika nesreča. Dne 10. t. m. se je prigodila pri Sv. Marku nad Hrastnikom velika nesreča. Katarina Štravs, 29 letna hči premožnega posestnika, si je šla k čeburu, napolnjenemu z lugom, umivat roke. Izgubila je ravnotežje ter padla na glavo v čeber. Ko so jo prišli ljudje iskat, je bila že mrtva.

Iz Braslovč. Slavnost sv. Cirila in Metoda se je tudi pri nas kaj slovesno opravila. Po gričih in dolinah je gorelo veliko kresov in gromovito pokanje topičev se je glasilo. Vse to je dokaz, da tukaj prebiva verni in zvesti slovenski rod. Posebno se je slavnost vršila v vasi Polče. Na predvečer slovanskih bratov se je čulo gromovito pokanje in zjutraj se je pokazal mogočni mlaj z narodno trobojnico. Čast vsem, ki so k tej posnemanja vredni slavnosti pripomogli.

V Ljutomeru so verni sinovi slovenskega naroda dostojno slavili spomin slovanskih blagovestnikov, sv. Cirila in Metoda. Na predvečer so gorele baklje okrog veličastne slovenske Franc-Jožefove šole ter celemu Murskemu polju naznanjale, da so Ljutomeržani sv. bratoma hvaležni, da sta s tolikim trudom prižgala Slovanom luč sv. vere in prave omike. Z godbo so se vrstile lepe slovenske pesmi, medtem, ko je gromeči strel pretresal tihi nočni zrak. Na praznik sv.

bratov Cirila in Metoda je bila pri pozni službi božji slavnostna pridiga o življenju, delovanju in trpljenju sv. blagovestnikov, med sv. mašo pa je naš moški zbor izborni pel Bogu čast v tistem jeziku, v katerem sta sv. brata prepevala pri božji službi.

V Zrečah pri Konjicah je umrl g. Iv. Bezovnik, c. in kr. poročnik, sin gostilničarja »pri Kaplarju«, star 20 in pol leta. Blagi dušici svetila večna luč!

Cerkvene stvari.

Pri Sv. Magdaleni v Mariboru bode cerkveni shod bodočo nedeljo, dne 19. julija 1903.

Novi sv. maše v lavantinski škofiji. Iz IV. leta: g. Goričnik Alojzij, pridigar č. g. Fr. Hrastelj, dekan v Konjicah, dne 9. pri Sv. Kunigundi na Pohorju; g. Kavčič Jožef, pridigar č. g. Jak. Kavčič, profesor v Mariboru, dne 9. avgusta v Rušah; g. Lassbacher Jož, pridigar č. g. Jož. Sinko, župnik pri Sv. Lovrencu v Slov. gor. dne 16. avg. v Negovi; g. Ogradi Ivan, pridigar Fr. Ogradi, opat v Celju, dne 9. avg. v Gor. Gradu; g. Petek Simon, pridigar Fr. Valenko, župnik na Polensaku, dne 16. avg. pri Sv. Trojici niže Ptuja; g. Skerbec Ivan, pridigar č. g. Jož. Cerjak, župnik v Rajhenburgu, dne 16. avg. v Podsredi. — Iz III. leta: g. Lah Ivan, pridigar č. g. Fr. Feuš, profesor bogoslovja v Mariboru, dne 30. avg. v Ljutomeru; g. Ostrž Franc, pridigar Jožef Sinko, župnik pri Sv. Lovrencu v Sl. gor., dne 2. avg. pri Sv. Tomažu; g. Penič Anton, pridigar č. g. Janko Župančič, župnik v Šmihelu pri Žužemberku (Kranjsko), dne 9. avg. Sv. Križ pri Kostanjevici (Kranjsko); g. Žgank Ferd., pridigar č. g. dr. Iv. Mlakar, kanonik, ravnatelj, profesor itd., dne 16. avg. Sv. Pavel pri Preboldu; g. Žolgar Vinko, pridigar č. g. Josip Tombah, duh. svetovalec in župnik pri Sv. Petru pod Sv. Gorami, dne 1. avgusta v Podčetrtku.

Celje. Izpit v orgljarski šoli se vrši dne 20. julija t. l., kakor je določil preč. kn.-šk. konzistorij v Mariboru dne 8. julija 1903. Pri izpitu blagovolita prisostvovati mnogočast. gospod kanonik Josip Majcen in mil. gospod opat Franc Ogradi, nadzornik zavoda. Prijatelji glasbe se prijazno vabijo. Dne 15. sept. t. l. se vrši peto šolsko leto, v kojega se bodo sprejemali na novo oglasli gojenci in sicer v prostorih orgljarske šole (Vila Cecilija št. 15). — Vodstvo.

Iz Konjic nam pišejo: Zlatomašnik in župnik v Žičah, č. g. Kasper Zabukošek, bo dne 30. julija t. l. slovesno obhajal dijamantno sv. mašo.

„Prijatelj otroški.“ Izšla je in se dobiva tudi v naši tiskarni knjižica »Prijatelj otroški«, spisal dr. J. Somrek. Komad stane 10 vin. »Prijatelj otroški naj podpira gg. katehete pri versko-nravni vzgoji, ker se zaradi nizke cene da uvesti kot molitvenik pri vseh šolarjih. Gg. učitelji bodo pa knjižice veseli, ker jim ponudi potrebne cerkvene pesmi v lepi slovenščini, ker si bodo, ko jo splošno pri šolarjih uvedejo, prihranili mnogo časa in truda, ki bi ga porabili, če si šolarji sami pišejo pesmi. Knjižico najtopleje priporočamo.

Društvena poročila.

Izlet bral. in pev. društva „Maribor“ v Št. Ilj v Slov. goricah je uspel nad vse krasno. Že ob 1. uri popoldne se je zbralo na kolodvoru toliko ljudstva, da je mučila skrb semtertja skakajoče uradnike, češ, kam bomo spravili toliko ljudstva. Pa vedno so še prihajali novi, ki so radostnih src in smehljajočih ust pozdravljali že čakajoče. Kot slaniki sedeli smo zbasani po vročih vozovih — vlak je zapiskal, oddrdral — Pesnica — Št. Ilj — in na cilju smo. Gostoljubni šentiljski Slovenci so nas sprejeli že na kolodvoru kar najpristroneje. Jata za jato podali smo se na kraj veselice v gostilno g. Bračka,

ki je veselja poln nad tolikimi gosti-Mariborčani se vedno razobešal narodne zastave po že itak prenapolnjenem vrtu. Videl si celo na vrhu visoke lipe vihrati ponosno trobojnico. Celostrel se je čul iz bližine, v pozdrav došlih: Bilo je znamenje posebne narodne veselice. No, saj je pa tudi res bila ta veselica nekaj sijajnega. Tu si videl nastopiti tamburaše, ki so pod marljivim vodstvom svojega kapelnika spretno stekali svoje izurjene roke po dolgih lesenih plečutih. Najbolj je seveda zopet ugajal komad: »Mladi vojaki«, pri katerem se je čulo dolgotrajno ploskanje. — Kaj pa pevci? To je bil zbor! Gospod kapelnik ni vzbudil le s svojim previdnim dirigiranjem občne pozornosti pri očaranih poslušalcih, marveč vsakdo je uvidel, da je le njemu lastno kot strokovnjaku izuriti tak zbor tako popolno in dovršeno kot je zbor pevskega in bralnega društva »Maribor«. — Zmanjkalo bi prostora, ako bi natančno opisoval posameznosti; omeniti moram le še naše marljive igralce; posebno pohvalo zasluži seveda oni šaljivi pevec, ki je nastopil spremljan že s ploskanjem. Kaj pa po vrtu? Vse je bilo živo. Tu si videl sedeti postarane kmeta, ki se je pogovarjal z gospodom iz mesta, tam je govorila gospa s priprosto kmetico; zdaj si videl, kako je vrgel mlad gospodič nič hudega sluteči deklici pest korijandolijev v obraz, tam je švignila papirnata kača po zraku, tu je obračal mladenič pri mizi sedeči družbi svoj nepokojni jezik, tam si zopet videl poštarico, ki je ravnokar smeje se dostavila pismu napačno podpisane odpošiljatelja itd., s kratka: veselo je bilo, prijetno in zabavno, da že dolgo ne tako, in to je trajalo pozno v noč, dokler se nismo odpeljali nazaj v mesto. — Pri tej priliki bodi pa omenjeno le nekaj, kar nas pri tej veselici nikakor ni moglo veseliti. Res, mnogo, jako mnogo udeležnikov je bilo iz Maribora, pa med njimi jako malo, skoro nič inteligence. Čast onim, ki so se udeležili in ki vedo ceniti jednake izlete med priprosto kmetško ljudstvo, sramota pa tem bolj za one, ki se kakor voditelji — tako se vsaj zovejo — nikdar ne udeležijo enakih veselice. — Omenjamo tudi misel: Ali bi ne bilo umestno izpregovoriti v nedeljo tam navzočim — posebno kmetškemu ljudstvu — par bodrilnih in navdušenih besed?! Vsega tega prihodnjic pričakujemo, ako vam je res mar kaj za ljudstvo. — Bralnemu in pevskega društva »Maribor« pa častitamo na tako krasno uspelem izletu in upamo, da nam kmalu kaj enakega priredi, koder se bomo zabavali in družili vsi Slovenci brez ozira na stan.

Narodnjak.

Polzela. Dne 26. julija se vrši na Polzeli v prostorih g. Žigana veselica, ki jo priredi polzelska podružnica sv. Cirila in Metoda s prijaznim sodelovanjem šoštanjanskega tamburaškega zbora. Vsestransko zanimivi vspeh obsega poleg gledališke igre še pevske in tamburaške točke. Zato, kdor se hoče v nedeljo dne 26. t. m. dobro zabavati, naj prihiti na našo prijazno Polzelo.

Izlet „Katol. del. društva v Puščavi“ dne 29. junija v sosedni Št. Lovrenc, se je prav dobro obnesel. Ob 9. uri popoldne se je zbralo pred romarsko cerkvijo Matere božje Pomočnice v Puščavi veliko število udov in drugih. Vsi smo z veseljem ter radostnim srcem korakali za društveno zastavo in s spremljevanjem dobro ubrane godbe od Sv. Duha na Ostrem vrhu proti farni cerkvi Sv. Lovrenca. Ko dospe društvo v trg, se ustavi pred c. kr. pošto in godba je zaigrala komad cesarske himne. Od tam smo korakali v župnijsko cerkev Sv. Lovrenca k službi božji, katero je opravil č. g. kapelan Štabuc. Po službi božji smo šli na vrt g. Skačaja. Srečolov, katerega je društvo priredilo v prid ubogim in bolnim udom, se je prav dobro obnesel. Nastopili so tudi gospodje govorniki, kakor č. g. župnik Franc Moravec, ki je v imenu celega občinstva izrazil svoje veselje, da je »kat. del. društvo« ravnno danes priredilo izlet k Sv. Lovrencu

na visoki praznik sv. apostolov Petra in Pavla in je tudi izrazil željo, naj bi se to društvo razcvitalo po celi Dravski dolini. »Živijo«-klici so odmevali na č. g. govornika in tudi na sv. očeta papeža ter cesarja. Drugi govornik č. g. župnik A. Grušovnik in odbornik »katol. del. društva v Puščavi«, se zahvali č. g. govorniku župniku F. Moravecu za njegov govor in nam naznani, da je ravnno danes dobil od visokega finančnega ministrstva dovoljenje za srečolov. Tretji govornik, g. Fr. Pajtler, veleposestnik pri Sv. Lovrencu p. d. Kasnjak, je nam v navdušenih besedah kazal, kako moramo biti združeni delavci in kmetje. Rekel je, da ne moremo biti drug brez drugega ter zaklical: Bog živi »katol. del. društvo v Puščavi«! Prav dobro smo se zabavali pozno v noč, niti najmanjša neprilika ni motila našega veselja.

Zopetni razpis častne nagrade. »Slovensko pevsko društvo« v Ptujju razpisuje zopet častno nagrado 60 K za najboljši mešan zbor, ker po prvotnem razpisu ni bilo nobenega primerne mešanega zbora. Kompozicija naj ne bode pretežka ter kolikor mogoče v narodnem duhu. Rokopise je poslati odboru »Slov. pevskega društva« v Ptujju do 1. novembra 1903. Glasbeniki naj se ne podpišejo na svoj rokopis, temveč naj prilože svoja imena v zaprtem zavitku, na katerem bodi zabeležen naslov dotične kompozicije. — Odbor »Slov. pevskega društva« v Ptujju. — Zupančič, predsednik. Kajnih, tajnik.

„Sloven. pevsko društvo“ v Ptujju letos ne bode obhajalo dvajsetletnice svojega obstanka s pevskim koncertom, zaradi nepričakovanih ovir, pač pa prihodnje leto meseca avgusta. Ob tej priliki se že zdaj naznani, da bo letos meseca septembra sklican občni zbor v Ptujju, ako mogoče z majhnim koncertom. Č. g. poverjeniki se prosijo tudi letos, da bi v svojih okrajih blagovolili pobirati članarino za »Slov. pevsko društvo.«

Iz Petrovč. Kmetijsko in bralno društvo »Gospodar«, ki ima svoj sedež v Petrovčah, se je ustanovilo l. 1899. ter ima namen s teoretičnim in praktičnim poukom, z dobrim berilom, skupnimi gospodarskimi stroji in orodjem, naročevanjem strojev, semen in sadežev svojim društvenikom, lastno vzgojo dreves in vinskih trt itd.; svoje društvenike napeljavati k večji izobrazbi o umnem kmetijstvu in tako pomagati k boljšemu blagostanju. Poleg tega ima pa tudi namen svoje ude s petjem, godbo in drugimi poštenimi veselnicami in zabavami kratkočasiti in utrditi za nadaljnje naporno delovanje. Društvo »Gospodar« ima že precej obširno knjižnico, naročuje in dobi darovane razne časnike, ima že svoj žitočistilni stroj, travniško brano, okopavalnik za hmelj, plug za globoko oranje, obširno trtnico itd. Za prosto zabavo pa so se iz prostovoljnih doneskov na posebno prizadevanje društvenega načelnika kupile tamburice ter se ustanovil tamburaški zbor broječ 10 članov. In dne 29. junija t. l. imeli smo priliko prvokrat slišati miloubrane glasove društvenih tamburic pri veliki veselici, katero je društvo »Gospodar« ravnno v ta namen priredilo. Bilo je pa takrat tudi vreme krasno, kakor da se hoče tudi ono veseliti našega napredka. Došlo je k veselici nebroj občinstva od blizu in daleč in zasedlo lepo, z zastavami, venci, zelenjem, cveticami in lampijoni okrašene prostore na vrtu gostilne priljubljenega in vrlega gostilničarja gospoda Mat. Kavčič-a, ki nam je postregel tudi s hladnim pivom žalske delniške družbe in izbornim vincem iz »Medvedove kleti«. Domači mešani zbor je otvoril veselico z milo pesmico »Pozdrav Savinjski dolini«. Za tem pa je društveni tajnik g. Tone Goršek v svojem govoru kratko opisal zgodovino društva, posebno pa namen tamburaškega zbora. Zdaj pa so zadoneli krepki in ubrani glasovi domačih tamburic. Poslušalci so bili kar očarani nad toliko dovršenostjo tamburaške igre in to v tako kratkem času učenja. Po vsaki točki ni hotelo biti konca ploskanja in odobravanja.

Vse točke morale so se po večkrat ponavljati. Vsa čast torej neutrudljivemu kapelniku g. Fr. Jarh-u, a slava tudi ljubkim tamburašicam in čilim tamburašem za tako imeniten napredek. Naj ponovimo besede, katere je izrekel prej imenovani govornik pri veselici: »Naj se ubrani glasovi vaših tamburic glasijo vsikdar v čast Najvišjemu, v slavo narodu in poslušalcem v prijetno zabavo!« Toliko v nepozabni spomin pri veselici prehitro minulih uric v nadeji, da nas društvo »Gospodar« kmalu zopet povabi v senco vrta gosp. Kavčič-a in nam zopet s prijetno zabavo vsлади par veselih uric, da se tako krepimo za nadaljna naporna dela. — Tone Petrovški.

Iz drugih krajev.

Sv. oče in golob. Sv. oče je imel navajanega nekega goloba, da je vsako jutro priletel na okno njegove spalnice. Sv. oče mu je vsak dan dal hrane. Ko je te dni golob zopet priletel, našel je zaprto okno papeževe spalnice. S kljunom je pričel golob trkati na okno. Sv. oče je slišal trkanje ter zapovedal, naj se okno odpre. Golob je priletel v sobo in se vsedel na bolnikovo posteljo. Sv. očetu so prišle solze v oči in s tresočo roko je gladil goloba. Ali ga je spominjal golob na mir, do katerega nima več daleč? ...

V novem nemškem državnem zboru je osem judov, izmed katerih jih pripada 7 socialno-demokratski stranki in sicer: milijonar Singer, Stadthagen, Wurm, Haase, Gradnauer, Herzfeld in Bernstein. Več judov je pa pri volitvah propadlo, med njimi bogatin dr. Leon Aarons v Berlinu. Kaj ne, lepa stranka revežev, ko ima toliko bogatih judov na čelu?

Volitve v srbsko skupščino. Volitve v srbsko skupščino, po določenih nove ustave,

se bodo vršile meseca septembra. Skupščina se snide 1. oktobra. Po določenih nove ustave izvoli mesto Belligrad dva poslanca, vsako drugo pa po enega. Po kmečkih občinah pa pride na vsakih 4500 davkoplačevalcev po jeden poslanec. Prihodnja skupščina bo štela torej več poslancev, nego so jih imele dosedanje skupščine.

Preiskovanje pljuč pri šolskih otrocih. Dr. Zappert je preiskal v treh šolskih letih 1399 dečkov in 1041 deklic in je pri tem opazil, da največ otrok zbolijo na pljučih v prvih dveh šolskih letih, dočim ta bolezen v tretjem in četrtem šolskem letu ponehava. V naslednjih dveh letih boleha najmanj otrok, a v zadnjih letih se bolezen zopet v večji meri pojavlja. Deklice vedno več zbolijo kakor dečkov. Otroci, posebno v prvih letih, morajo zjutraj prezgodaj iti v šolo in to pri vsakem vremenu, menjavajo prehitro toploto, vdihajo mnogo prahu itd. in to po mnenju dr. Zapperta zelo vpliva na nerazvita pljuča otrok. Pozneje se pa notranji organizem otrok vedno bolj upira zunanjim škodljivim vplivom, zato so otroci med 11. in 12. letom najbolj zdravi. Pljučne bolezni, ki se potem pojavijo, so že bolj rane, ker se iz njih razvije lahko jetika. Razširjanje jetike v šolah bi mogle le stroge tozadevne varstvene odredbe omejiti. Da deklice bolj boleha nego dečki, je po mnenju neke skušene pedagoginje kriv prezgodnji pouk v ročnih delih.

Papež in loteristovke. V življenju loteristovk igrajo veliki in mali dogodki življenja posebno ulogo. Kar se zgodi v resnici ali kar se komu le sanja — vse ima za loteristovko svoj poseben pomen. Krvava žaloigra

v Srbiji je donesla loterijam silne svote. Sedaj leži papež Leon XIII. na smrtni postelji. To je za loteristovke nekaj izrednega in ni čuda, da so vse svoje dušne zmožnosti osredotočile na kombiniranje števil. Noben človek na svetu se tako ne zanima za papeževo bolezen kakor loteristovke. Loteristovka sicer šepeče razne molitvice za papeža, ali v mislih in v srcu ima loterijske številke. V avstrijskih loterijah se je ta teden trikrat več stavilo, kakor navadno in vendar je le malo loteristovk stavilo iste tri številke v istem redu, zlasti ker je papež običajne kombinacije nekako podrl s tem, da je star 93 let, v tem ko ima loterija 90 števil, in s tem, da je on Leon 13., številka 13 pa po vseh naukih praznovestva pomeni nesrečo tudi v igri. Loteristovke pa so si znale pomagati. Ker že številke 93 ni mogoče staviti, stavijo pa številko 90 in 3. In tudi številko 13 je na stotisoče ljudi stavilo. Praznovestvo ima sicer velikansko moč, ali v tem slučaju se je vendar razkadilo. Loteristovke pravijo, da je bil papež vendar jako srečen človek kakor malokateri zemljan in če je njemu številka 13 prinesla srečo, jo lahko prinese tudi drugim. Naval na loterije je bil že ta teden velikanski!

Na grobu moževem umrla. Na nemškem katoliškem pokopališču v Pueblo v Ameriki je srce počilo obdoveli gospej Mary Krieger, ko je na grobu svojega rajnega moža rožice plela.

Loterijske številke

Line 11. julija: 2, 12, 84, 6, 44.
Trst 11. julija: 56, 68, 1, 22, 44.

Društvena naznanila.

Dne 9. avg.: Društva »Kmetovalec« v Gotovljah občini zbor. O živinoreji predava tudi potov, učitelj g. M. Jelovšek.

Zahvala.

365 1-1

Podpisanec sem bil zavarovan pri zavarovalnici banki »Slaviji« proti požaru, kateri mi je dne 20. junija t. l. na Tegetthoffovi cesti št. 26 v Mariboru vpepelil mojo zalogo. Ravnateljstvo banke »Slavije« v Ljubljani je izposlovalo takojšno cenitev škode in mi jo po glavnem zastopniku v Mariboru hitro izplačalo. Zato izrekam tem potom ravnateljstvu banke »Slavije« v Ljubljani mojo najprisrčnejšo zahvalo. — Spoštovanjem:

Andrej Prach, pletar.

Zahvala.

Z velikim žalostnim srcem naznanjam otužnost rajne ljubljene mi nepozabljene, pridne in poštene ženke

Tereze Lindič omož. Javornik

ki je v miru zaspala dne 3. julija t. l., ob 1. uri popoldan po kratki bolezni, previdena s sv. zakramentom. Ni mi pa mogoče se vsakemu prijatelju itd. se posebej zahvaliti za spreved in zadnjo tolažbo. Posebno zahvalo izrekam čast. šentjurski duhovščini in č. g. šentvidskemu župniku Gajšku, ki so iz druge župnije jo spremili v njeni rojstni kraj ter za tako lep nagrobni govor. Vsemu ljudstvu, ki je izkazalo zadnjo čast pokojnici ter dobrotnikom izrekam mojo najtoplejšo zahvalo.

Žalujoči mož

M. Javornik,

v »kmet in konsum. društvu«
v Št. Juriju ob j. ž.

364 1-1

Cena vžigalic:

1 orig. zaboj s 500 zav. (normal) K 48.—
franko Ljubljana 2% popusta

1 orig. zaboj s 500 zav. (Flaming) K 52.—
franko Ljubljana 2% popusta

VŽIGALICE
družbe sv. Cirila in Metoda
Zalogà pri Iv. Perdanu v Ljubljani.

**MAL POLOŽI DAR
DOMU NA ALTAR!**

Te vžigalice
sov prid družbi sv. Cirila in Metoda
v LJUBLJANI.

Iv. Perdan, Ljubljana

Na prodaj je

v nekem prijaznem trgu ne Koroškem

novo zidana vila

tik glavne ceste, 5 minut od kolodvora z lepim vrtom in letoviščem, posebno ugodna za penzioniste. 350 3-1

Cena in druga pojasnila se izvedo pri g. D. Kolarju, krčmarju v Spod. Dravogradu, Koroško

Kupijo se gozdi,

ki so že godni za sekanje, kakor tudi vsake male gozdne razdelbe (jelk in smrek) proti takojšnjemu plačilu. — Ponudbe na: **Leop. Weiss v Karlsbad-u 1013.**

349 3-1

Vsaka beseda stane 2 v.

Najmanjša objava 45 v.

MALA OZNANILA

Vsaka beseda stane 2 vln.

Vsaka beseda stane 2 v.

Večkr. objava po dogovoru.

Ti inserati se samo proti predplačilu sprejemajo; pri vprašanjih na upravništvo se mora znamka za odgovor pridejati.

Proda se.

Prostovoljna dražba pri Sv. Marjeti ob Pesnici v Dragučovi bo 23. julija predpoldan ob 10. uri. Domačija, zidana hiša, 10 oralov travnikov, 6 oralov njiv, dva orala sadonosnika, štiri orale lesa za 9000 K. Pristava devet oralov travnikov, 4 orale njiv, 1 oral vinograda za 6000 K. Viničarija za 800 K. Tri orale lesa za 500 K. 336 3-3

Peska ali šodra iz apnenega kamna kdor želi, ga lahko dobi pri gospej Rintonia v Poličanah. 337 10-3

Novozidana hiša s šestimi stanovanji v Novivasi pri Mariboru se za 4500 gld. pod ugodnimi pogoji takoj proda. Več se izve pri lastniku. 344 2-2

Priložnostni nakup. Hiša s tremi stanovanji, s konjem, kravo, dalje s hlevi za prašiče, studencem kakor tudi s stavnim prostorom in njivo, se po ceni proda v Studencih pri Mariboru, cesta v Lembah št. 94. 342 3-2

Mala hiša s sadnim in zelenjadnim vrtom, za vpokojece ali obrtnike posebno primerno, je na prodaj. Več pove Anton Merzhan, Maribor, Weinbangasse 23. 352 4-2

Odda se.

Mala gostilna s 4 joki njiv in travnikov se odda do 1. novembra ali pa takoj. Istotam se proda tudi več vozov. Vpraša se pri Neži Mejak, Slovenska Bistrica. 356 2-1

Proste službe.

Urarski učenec z dobrim šolskim spričevalom se sprejme s prosto postrežbo pri M. Ilgerju v Mariboru, Poštne ulice št. 1. 353 3-1

Učenec z dobrim spričevalom, slovenskega in nemškega jezika zmožen, se takoj sprejme v trgovino z mešanim blagom pri Alojziju Korošak pri Sv. Juriju na Ščavnici. 366 2-1

Razno.

Dijaki se sprejmo za prihodnje šolsko leto na stanovanje in dobro hrano v bližini gimnazije in učiteljskega v Mariboru. Natančnejše pove upravništvo tega lista. 338 3-3

Vinske sode, dobro ohranjene, v različni velikosti, kupujem in prodajam. — Kupujem tudi suhe doge. Vpraša se pri Josipu Hvalec, sodarju v Mariboru, Mlinske ulice št. 23. 335 3-3

Zahvala.

Podpisani Alojzij Norčič, posestnik v Starenovasi št. 72, se zahvalim „Slaviji“ in zastopniku Matiji Šantl-nu v Iljaševcih za prejeto zavarovalno nagrado 600 K, za mojo pogorelo hišo, hleve in gospodarsko poslopje, katero mi je pogorelo dne 30. junija 1903, katero sem imel za 600 K zavarovano, in mi je takoj vse izplačala po zastopniku Matiji Šantl-nu v Iljaševcih; zato priporočam „Slavijo“ vsem rojakom, da zavarujete svoje imetje pri tem zavodu! — Svoji k svojim! — V Starenovevasi, dne 12. jul. 1903.

360 1-1

Norčič Alojzij.

Oddaja šolske stavbe.

Stavba novega šolskega poslopja za štirirazredno šolo in učiteljska stanovanja itd. pri Sv. Duhu na Starigori, šolski okraj Gornja Radgona odda se po ustmeni zniževalni dražbi, koja se bo vršila

v četrtek, dne 30. julija 1903.,
ob 10. uri predpoldne v šoli pri Sv. Duhu.

Stavbne dela oddado se posameznim podjetnikom in sicer se glasi proračun I. za zidarsko delo brez gradiva, katero priskrbi krajni šolski svet sam K 8033-97, II. tesarsko delo z lesom vred K 6441-33, III. mizarško delo z lesom vred K 2864-32, IV. ključavničarsko delo K 1404-50 in V. kleparsko delo K 1048-62.

Vsak deležnik mora položiti pred pričetkom 10% izklicane cene kot varščino.

Stavbni načrt, stroškovni proračun itd. je pri šolskem načelniku na pregled razpoložen.

Krajni šolski svet pri Sv. Duhu na Starigori,
dne 12. julija 1903.

362 2-1

Janez Vuk, načelnik.

DEMETRIJ GLUMAC,

kotlar v Mariboru

Kaserngasse št. 13.

Kaserngasse št. 13.

priporoča svojo veliko zalogo **kotlov** za kuhanje žganja, kotlov za perilo in **peronospera brizgalnice**.

Izdeluje in popravlja vsakovrstna v njegovo stroko spadajoča dela točno in poceni. 265 13-10

Trgovskega pomočnika

sprejme tvrdka Julij Žigan na
Polzeli v Savinski dolini. 355 3-1

P. SREBRE,

Maribor. Tegetthoffova ul. 23. Maribor.

Mnogovrstna zaloga pohištva, ¹⁷ 24-13

poliranega, iz orehovega leša in poliranega mehkega leša; **zofe, divani, matraci, žični matraci**, posteljne **vloge, preproge, zastori, odeje, rjuhe, perje in puh** za podzglavnike, **brisaške, kuverte** in **namizne prte**.

Raznovrstno blago

za **moške in ženske obleke**. **Sukno** za talarje in cele obleke za velečast. gospode mašnike.

Vse zelo po ceni!

pri Mariji lurški

Nove, suhe gobe
kakor vse deželne pridelke

kupi ANT. KOLENC,
trgovec v Celju.

Priporoča tudi slavnemu občinstvu svojo bogato zalogo vsakovrstnega **špecerijskega blaga** na debelo in drobno. 358 10-1

Pozor trgovci!

Ker želim vzeti **špecerijsko trgovino v najem**, ali tudi mešano trgovino, zato prosim one trgovce, kateri želijo svojo trgovino zanesljivemu trgovcu oddati, naj blagovoli vsak ponudbo poslati s potrebnimi pogoji na uredništvo tega lista pod šifro „Vstrajnost“.

362 2-1

Zelim pa tako trgovino prevzeti ali kupiti najraje na deželi ali pa v kakem trgu.

Gostilno in prodajalnico

s pravico žganjetoča, prodajo tobaka in piva, **dam v najem**. Lahko se nastopi že 10. avgusta. Oddajeno je 5 min. od farne cerkve in pol ure od železn. postaje. Oglasi naj se pri Jožefu Pirsch pri Sv. Jerneju, pošta Sv. Duh—Loče pri Poličanah. 359 2-1

Vizitnice

priporoča

tiskarna sv. Cirila

Proda se pod roko

lepo posestvo

zapuščine pokojn. Jan. Urisk na Stranica pri Konjicah, katero meri okoli 56 oralov njiv, travnikov, vinograd in gozd ter gospodar. poslopje v dobrem stanu, ležeče tik ceste. — Oglasiti se je pri pooblaščenцу g. Petru Dobnik v Zrečah. 361 2-1

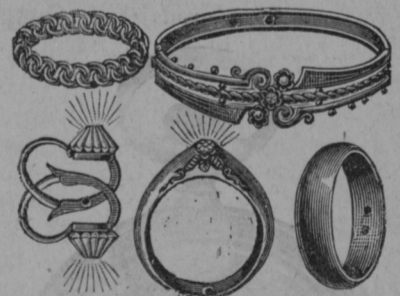
Geniki zastonj in franke.

Najboljše in najcenejše zlate in srebrne ure kakor tudi poročni prstani!

241 12-11

Ura od 1-65 glđ. do 500- glđ.

Nakhp starega zlata in srebra.

Največja izbera!

Briljantni zaročni prstani
od 6- do 500- glđ.

Trgovina je bila ustanovljena leta 1860.

Samo Poštne ulice 1.

Ustanovljeno l. 1860.

Samo Poštne ulice 1.

MIHAEL JLGGER

v Mariboru

Trgovina obstoja že 35 let.

Ustanovljena leta 1868.

Najboljše se kupi pri obče znani domači zanesljivi trgovini z manufakturnim blagom

Karol

„pri solncu“

18 3-5

Worsche

poprej Joh. Grubitsch

266 10-7

Gospoka ulica št. 10 **Maribor**

Maribor Herrengasse Nr. 10

katera priporoča slavn. občinstvu svoje pomladanske in letne novosti, bodisi za moške ali ženske obleke v veliki in lepi izbiri, po po izredno najnižji ceni.

Sukno (štof) za celo moško obleko (suknja, hlače in telovnik) 3-10 metrov dolg stane gl. 2.50, 3.20, 4.50, 6.— in naprej do najfinejše vrste, gladki črni rižasti in modno barvani kamgarni, lodni in vsake vrste sukno blago.

Lepa pristna volna za celo žensko obleko gl. 1.40, 1.80, 2.30, 3.— in naprej do najfinejše vrste v najnovejših modnih barvah; izvrstni lepi svileni robci za na glavo od gl. —.65. —.80, —.90, 1.—, 1.20, 1.40 in naprej do najfinejše vrste.

Velika zaloga perilnega blaga, druka, dobrega platna, gradna za postelje, posteljne odeje lastnega izdelka od gl. 2.— naprej, izgotovljene rjuhe od gl. —.90 naprej, prti, servijeti, brisače, vsakovrstno opravo in mnogo družega. — Za zanesljivo blago, dobro postrežbo in pravično mero se jamči.

Restavracija

Narodni Dom

324 5
Mariboru

naznanja slav. občinstvu, da toči

pristno vino iz goric:

Piščko, last. Gerec lit. po 36 kr.	Delniško (Laškirtg) lit. po 20 kr.
Bizeljsko, „ Cizel „ „ 44 „	Budjeviško „ „ 24 „
Goričak, „ Ploj „ „ 60 „	
V steklenicah „Sremski Bordeaux“	Vedno gorka in mrzla jedila
dr. Schmiermaul po 1.— gl.	se dobe po nizki ceni.
V steklenicah O-L „Vinskivrh“	
Klet. društ. v Ormožu po 80 kr.	Sobe za tujce so vedno na razpolago.

Pivo:

Jan Jaroslav Sagl, restavr.

Vsem čč. sobratom in prijateljem priporočam v pobožno molitev svojo mater gospo

Elizabeto Vodošek,

ki so v sredo, dne 8. t. m po kratki bolezni, prevideni s sv. zakramenti za umirajoče, mirno v Gospodu zaspali.

Št. Lovrenc na Drav. polju, dne 9. jul. 1903.

P. Salezij Vodošek,

franciškan.

357 1-1

Priložnostni nakup!

Popolna razprodaja zaloge

pohištva

kakor: železnih mat politiranih ter mehko sestavljenih stolov, tas za serviranje, obešal in nastavkov za obleko ter sploh vse, kar je v zalogi, **proda** radi preselitve in vsled prizadetega mu požara mnogo pod lastno ceno

Nikolaj Benkič, 341 5-2

mizarski mojster in zaloga pohištva v Mariboru, Tegetthoffova cesta 26.

Posojilnica v Celju

4 ^{1/0} / _{2/0}

zvišala je s 1. julijem 1903 obrestno mero za hranilne vloge na štiri in pol od sto, ter plačuje še

nadalje rentni davek sama.

Celje, dne 1. julija 1903.

354 1-1

NAČELSTVO.

ANTON KIFMAN 280 10-5

največja štajerska zaloga ur iz najboljših izdelovalnic.

Glavna prodajalna: Gospoka ulica št. 5, — filijalki: Tegetthoffova ulica št. 27 in Koroške ulice št. 7.

Srebrne verižice
c. kr. buncirane

15 gramov težke	gl. 1-20
20 „ „	1-60
25 „ „	1-90
40 „ „	2-60
50 „ „	3—
70 „ „	4-40

Verižice iz 14 karatn. zlata
c. kr. buncirane

12 gramov težke	gl. 17—
18 „ „	24—
24 „ „	30—
30 „ „	37—
40 „ „	48—

Srebrna ura z dvoj. pokrovom gl. 5.— Srebrna remonter ura gl. 3-50 s posebno močnim in najboljšim kolesovjem gl. 7-50, s posebno močnim in najboljšim kolesovjem gl. 5-50.

Srebrna ura, remonter, gl. 3-50 s posebno močnim in najboljšim kolesovjem 5-50.

Za vsako uro se jamči **3 leta.**